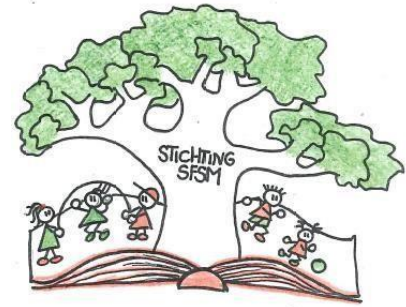

Stichting Fanampiana Sekoly Malagasy

Februari 2021
Nieuwsbrief nr. 16

Madagaskar Stand van zaken

Beste lezers,

We willen jullie graag op de hoogte houden van het wel en wee van de school op Madagaskar en van de leerkrachten, de ouders, het team en de leerlingen.

Reizen van en naar Madagaskar

Vanwege Covid-19 is het nog steeds niet mogelijk om het project te bezoeken. Maar de contacten via de sociale media verlopen naar wens. We hebben heel wat te vertellen.

De lessen zijn weer volop begonnen

We schrijven over de schoolklassen, de morgen- en middaggroepen...

Er is een alternatief gevonden voor de Engelse les

Doordat stagiaires ook niet kunnen reizen, kon er geen les gegeven worden voor Engels. Maar daar is verandering in gekomen.

Ontwikkelingen in Nederland

Ons project is aangewezen als **diaconaal project 2021/2022**. Wat betekent dat?

Plannen

Het 5^e klaslokaal wordt gebouwd. Er wordt nagedacht over een kantine voor de maaltijden en toiletten voor de kinderen. En ook over een watertoevoer. We vertellen er graag over.

Financiën

We hebben in 2020 veel steun gekregen van onze donateurs. Plannen maken is mooi, maar ze kunnen verwezenlijken nog mooier. We doen verslag over het jaar 2020.

Kennis maken

In de rubriek kennismaken geven we nu het woord aan Nicolas. Nicolas is de financiële man van Ankizy Gasy en daardoor vaak onze gesprekspartner.

Veel leesplezier

Amy en Rien de Kievit

Reizen van en naar Madagaskar

Amy en Rien hadden het plan om het ene jaar een reis naar Madagaskar te maken en het andere jaar met Kate, de leidster van het team, af te spreken in Polen. Kate is Poolse en gaat geregeld terug naar haar geboorteland. Voor de bespreking van tal van zaken is een bezoek aan Polen eenvoudiger dan een reis naar Madagaskar. Eenvoudiger en voordeliger.

Maar helaas, ook hier stak Covid-19 een spaak in het wiel. Zowel reizen naar Madagaskar als reizen naar Polen is momenteel niet aan de orde.

En hoewel een persoonlijk gesprek toch veel beter werkt dan contact via mail of social media, zijn we blij dat die er zijn. Want zo hebben we nog steeds contact. Zo ontvangen we van Manana, de sociaal werkster, wekelijks een verslag van haar bezoeken aan de school, meestal vergezeld van foto's. En maandelijks een voortgangsrapportage over de lopende projecten. En we zijn geregeld met Kate, Ony en Nicolas, de financiële man daar, in gesprek over de ins en outs van de hulp, het begroten van de uitgaven, de controle en de plannen die we willen uitvoeren.

De lessen zijn weer volop begonnen

We gaan over naar het volgende stukje, maar er zit een overloop in. Want via die contacten, via die gezonden foto's kunnen we informeren over hoe het zo gaat op school. Daarom hebben we er ditmaal voor gekozen wat meer foto's dan gebruikelijk toe te voegen. Eén beeld zegt meer dan.... woorden.

Door de corona-maatregelen hebben de kinderen nu in twee delen les. De ene groep heeft 's morgens les, de andere 's middags. Best een zware belasting voor de leerkrachten die nu veel meer uren moeten maken. Op de foto's zie je de kinderen tijdens de gewone lessen, maar ook tijdens sportlessen. Ook op Madagaskar vindt men sportonderwijs belangrijk.

Er is een alternatief gevonden voor de Engelse les

Normaal gesproken komen er geregeld vrijwilligers en stagiaires op Madagaskar. Eén van hun taken is het geven van gastlessen Engels. Maar, zoals hierboven al genoemd, reizen van en naar Madagaskar is momenteel niet mogelijk. Dus ook geen vrijwilligers en stagiaires. Maar de kinderen willen wel erg graag Engels leren. Voor hen is Engels de taal van de toekomst, van ontwikkeling. Als vreemde taal leren ze op school alleen Frans. Madagaskar is een

voormalige kolonie van Frankrijk, daarom is als 2^e taal door de regering Frans voorgeschreven. Dat vak kunnen de leerkrachten geven. Maar Engels hebben zij

niet op school geleerd. Gelukkig kan Manana in de zo ontstane vacature springen: Zij heeft een poosje in Engeland gewoond en haar schoonmoeder is lerares Engels op een High School op Madagaskar. De kinderen zijn dolblij met haar als lerares Engels. Hierbij een [link](#) naar een filmpje.

Ontwikkelingen in Nederland

Als bestuur zijn we steeds op zoek naar mogelijkheden om extra middelen te vinden om het project te steunen. Dat zijn acties om donateurs te werven, we hebben zelfs een grote verzameling sportkleding van de kinderen gekregen en we proberen onder de aandacht te komen van grotere organisaties om ons te helpen de doelen te verwezenlijken.

Zo zijn wij voor de jaren 2021 en 2022 aangewezen als diaconaal project van de Immanuëlkerk. Deze kerk heeft geregeld zo'n diaconaal project. De bedoeling is om de gemeente te activeren om samen met elkaar anderen (veelal in het buitenland) te helpen. Door gezamenlijke acties is er samenbinding binnen de gemeente en wordt uiting gegeven aan de roeping om zorg te dragen voor je behoeftige naaste. Voor de jaren 2021 en 2022 is gekozen voor onze stichting en twee andere goede doelen: ConstruCasa en Hulp aan Congo. ConstruCasa bouwt huizen voor arme gezinnen in Guatemala en Hulp aan Congo verzorgt ondersteuning bij onderwijs in Congo.

Onder de naam: **Bouwen doen we samen** zijn inmiddels al een paar acties uitgevoerd. Er is een oliebollenactie geweest, rond 14 februari (Valentijnsdag) zijn er bossen bloemen, ingebrande bordjes en koekjes rondgebracht en er is een statiegeld-spaaractie opgezet. We zijn blij dat wij als stichting hieraan mee kunnen doen. Door de opbrengsten kunnen we veel extra's doen voor de school.

Plannen

En ook hier loopt het ene onderwerp als vanzelf over in het andere. Voor het diaconaal project hebben we aangegeven waaraan wij de extra opbrengsten willen gaan besteden. Wij hebben gekozen voor de financiering van een kantineruimte en voor de aanleg van sanitaire voorzieningen.

Bij de bouw van het 5e lokaal was het nodig de oude kerkzaal (die nog steeds dienstdeed als extra ruimte, maar erg bouwvallig was), te gaan slopen. Maar dat betekende dat de kinderen of in de open lucht of achter hun lessenaars moesten eten. Een grote wens van de leerkrachten was om daarvoor een overblijfruimte te krijgen. Het wordt eigenlijk iets van een dak op palen, waar de kinderen de maaltijden kunnen gebruiken, zonder last te hebben van regen of felle zon.

En dan is er nog een wens van ons: wij willen graag een toiletgebouw realiseren. Ook daarover schreven we de vorige keer al. Maar, voor zoiets heb je eigenlijk een constante toevoer van water nodig. En die is er niet. In de regentijd is er meestal voldoende water wat opgevangen wordt, maar in de droge tijd moet water soms van een flinke afstand gehaald worden. In overleg met ons team zijn we bezig om te bezien of we een eigen bron voor de school kunnen boren. We

hebben daarbij o.a. hulp gekregen van Adriaan Mol, een oud Krimpenaar. Het ziet er naar uit dat we ook dit onderdeel kunnen verwezenlijken.

Naast de aansluiting van elektriciteit via de zonne-kiosk krijgt de school dan nu ook een aansluiting voor schoon drinkwater.

Financiën

2020 was een bijzonder jaar voor onze stichting. Bijzonder omdat corona tal van plannen heeft gewijzigd, maar bovenal bijzonder omdat we in 2020 zoveel extra hulp hebben gekregen van onze donateurs dat we flink wat extra's voor de school konden doen.

Zo hebben we dit jaar de leerkrachten doorbetaald tijdens de corona-sluiting en tijdens de vakantie. Dit gold voor alle 5 de leerkrachten en de sociaal werkster. In Madagaskar heeft men de gewoonte om een werknemer uitsluitend te betalen wanneer er gewerkt wordt. En als de school (gedwongen) dicht is, is er dus geen vergoeding. Sociale wetten kent men niet. En, de ouders zijn ook zwaar getroffen door het virus. De markten, waar zij hun spullen verkopen, waren niet bereikbaar.

De leerkrachten moesten ook veel meer uren maken. De klassen zijn in tweeën gedeeld. Wij vonden het gepast hen in december met een 13^e maand te belonen.

Eind 2020 werd ook officieel de elektriciteitskiosk geopend. Ook hier hebben we een financiële bijdrage aan geleverd. Daarnaast waren er extra kosten voor mondkapjes en fotokopieën. Online lesgeven bestaat daar niet, dus dan maar met fotokopieën aan het werk.

Tijdens de schoolsluiting waren maaltijden niet mogelijk, maar de honger hield hier geen rekening mee. Manana en Ony hebben een aantal weken geld uitgedeeld aan de ouders om hier de grootste nood te lenigen. Met dit geld kon er op de markt of rechtsreeks bij de boer eten worden gekocht.

Daarom zijn we zo blij met al die donateurs die ons helpen. Dank voor jullie steun.

We zijn ook blij (dubbelblij dus!) met de donateurs die een toezegging gedaan hebben voor een periodieke bijdrage. Daarmee kan je rekenen en plannen maken.

Ons jaarverslag is inmiddels goedgekeurd en geplaatst op de site. Via deze [link](#) kan je het lezen.

Mogen we dit jaar weer op jullie steun rekenen?

Kennismaken

We stellen jullie graag voor aan Nicolas. Hij schrijft over zichzelf:

Ik ben Nicolas Randrianarimalala, geboren op 28 juni 1977 in Antsirabe, provincie Antananrivo (Tana), Madagaskar. Gehuwd met Hanta Randrianarimalala en we hebben twee dochters, Kezia 14 jaar oud en Enya 10. Ik ben de oudste, ik heb een broer (Herizo) en een zus (Viviane). Mijn ouders verhuisden naar Tana toen ze nog jong waren om een baan te zoeken.

Na de basisschool in Ambodinisotry en de High School van Ampefiloha heb ik gestudeerd voor mijn baccalaureaat in 1997.

Toen ik mijn baccalaureaat kreeg, koos ik voor de studie Accountancy aan de universiteit ACEEM Madagascar.

Mijn eerste baan was accountant bij de Kerk van Jezus Christus op Madagaskar. Ik was blij met deze eerste ervaring, het was plezierig om mijn capaciteiten hierin te zetten.

In 2001 vroeg het bestuur van de kerk me of ik als vrijwilliger naar Wales wilde. (Onze kerk heeft een sterke band met Wales omdat de eerste zendelingen die het Goede Nieuws in 1818 naar Madagaskar brachten uit Wales kwamen, David Jones en Thomas Bevan, zij waren ook de eersten die de Bijbel in het Malagassisch vertaalden.

Dit was mooie ervaring in mijn leven. We konden mensen helpen die problemen hadden, zoals alcohol- en drugsverslaafden, mensen die geen baan hadden en alleenstaande moeders. We waren ook betrokken bij kerkelijke activiteiten zoals zondagsschool en bijbelstudie.

Hier heb ik mijn vrouw ontmoet, ze was ook vrijwilliger daar en komt uit Madagaskar.

Ik ging in 2002 terug naar Madagaskar waar ik weer aan de slag ging als accountant.

In 2009 begon ik te werken in een sociaal project in een kindertehuis in Ambohidratrimo. Tot juli 2012 was ik verantwoordelijk voor financiën en human resources. In deze organisatie leerde ik Kate en Pati kennen, de oprichters van Ankizy Gasy NGO, waar ik sinds 2014 als accountant werk.

In die tijd deden zowel Kate als Pati vrijwilligerswerk in dit kindertehuis en ook mijn vrouw werkte daar als maatschappelijk werkster.

Van 2013 tot nu ben ik een export manager in een chocoladefabriek genaamd Chocolaterie Robert, gevestigd in Tana, de hoofdstad van Madagaskar. (www.chocolatmadagascar.com)

Ik hou van voetballen en schaken, met de familie gaan vissen, reizen en eten.

Hartelijke groet, Nicolas.

Hieronder een impressie van het (school)leven op Madagaskar.
Je kan op elke foto klikken voor een groter beeld.

AVG

Ook onze stichting dient zich te houden aan de regelgeving in de nieuwe AVG.
Klik [hier](#) voor ons statement en hier voor de [privacyverklaring](#).

Onze site

Dankzij onze nieuwe site: www.stichtingfm.nl kunnen we meer informatie delen. We nodigen jullie graag uit die te bezoeken.

N.B. de onderstreepte woorden zijn hyperlinks. Als je daarop klikt krijg je het betreffende artikel te zien.

Willen jullie ons werk steunen, dat is ook zo mogelijk:

[Doneer via Geef](#)

Geef

Of via deze QR-code -

>

Stichting Fanampiana Sekoly Malagasy

Hulpverlening aan scholen op Madagaskar

Memlinghof 25

2923 XT Krimpen aan den IJssel

Tel. 06 - 51 320 771

Email: stichtingfsm@gmail.com

Bank: **NL 89 ABNA 052 4740 828**

ANBI/RSIN: 8561.17.067

Internet: www.stichtingfsm.nl

Wil je onze nieuwsbrief niet (meer) ontvangen, stuur ons dan s.v.p. even een mailtje en we halen je van de maillijst af.